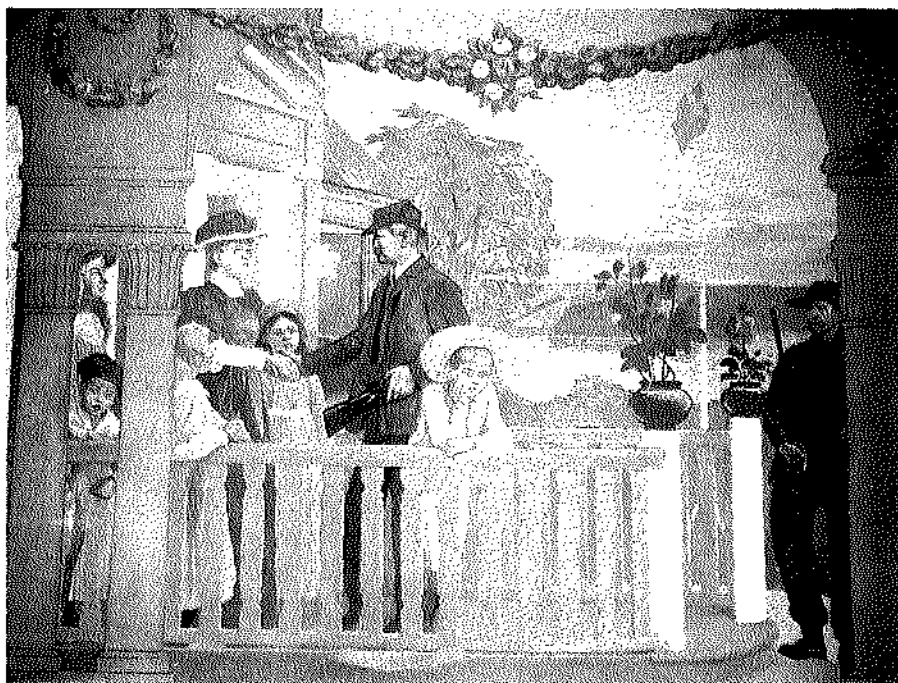

Nov. 1997/64

STRÖMMA
hembygdsförening

STYRELSE OCH FUNKTIONÄRER

Arne Rådberg	Ripvägen 17	ordf.	571 40180
Lars Hedrén	Grenvägen 1	v.ordf.	571 40628
Olle Ohlsson	Måsvägen 27	kassör	571 40033
Carina Sundström	Abborrstigen 14	sekr.	571 40439
Monica Ohlsson	Lärkstigen 10	ledam.	571 40567
Sigvard Lönnqvist	Gla. Fågelbrov.1	hedersl.	571 40145
Annika Lillienwall		suppl.	571 40521
Karin Wellstadius		-"	571 41141
Maria Ohlsson		-"	570 24074
Kerstin Sjödahl		-"	718 13 69
Hasse Lindström		revisor	571 40552
Rolf Rådberg		-"	571 40761
Evert Wikholm		suppl	
Edgar Pettersson		valberedn.	571 41274
Totten Lillienwall		-"	571 40521

*****

**Medlemsavgift för vuxna 75:-/år
barn och ungdom under 15 år 10 :-**

**Postgiro 98 57 43 - 4
Strömma Hembygdsförening**

*****

Författarna är själva ansvariga för sina artiklar.
Plocka gärna material i tidningen, men var snäll ange källan.

*****

Redaktör för tidningen är Britt-Marie Ohlsson tel. 571 40033

Ordföranden har ordet.

Hej!

Nu börjar det dra ihop sig till vinter och julmarknaden. Mer om detta kan Du läsa inne i tidningen.

Den nya byggnaden är nästan klar och nu återstår så gott som bara att inreda den och flytta ut de museiföremål som ska vara där.

Vad har hänt med Strömmabron sen sist?

Nu under hösten och vintern kommer Vägverket att göra ordning vägen med tillhörande busshållplatser.

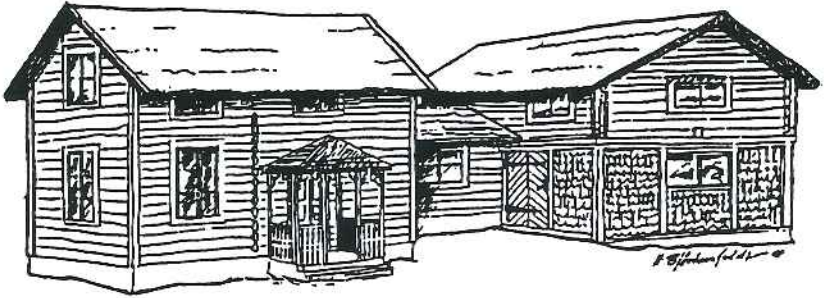
Dom räknar med att omkring mars april börja jobba med de nya brofästena.

Du som har tillgång till internet kan nu även få information om aktiviteter på Hembygdsföreningens hemsida.

hem1.passagen.se/radberg/stromma

Välkomna upp på Julmmarknaden

Arne Rådberg

JULMARKNAD

STRÖMMA HEMBYGDSFÖRENING

STOCKSTUGAN

G:la Fågelbrovägen 1

LÖRDAGEN DEN 29 NOV. KL.11-16

Försäljning av Julsaker hantverk.

Servering kaffe med hembakat.

Lotterier.

M.M.

Kom till Stockstugan

LÖRD. 29 NOV.

VÄLKOMNA

Information om uthusbygget.

I förra medlemsbladet skrev jag om vad årsmötet hade beslutat och om hur långt planerna framskridit. Efter att Christensen Bygg fick uppdraget att bygga uthuset enligt våra ritningar och skisser tog det inte lång tid förrän huset stod där. Ett enda rum på 50 kv.m. Ett imponerande utrymme med en träbalk som bär upp taknocken (10 m lång).

För att få ordning och reda efter bygget och framför allt få huset målat, kallade vi till arbetsdag den 31 maj. Berndt Löfgren, Djurö Färghall levererade färg till hela huset för halva priset. Ett tiotal personer ställde upp, huset blev målat och marken upprädd. Nu återstår takrännor, stuprör och trappor. Husgaveln som vätter mot uppfarten ska kläs in med takspån från Fågelbro likt den fasad Sigvard Lönnqvist gjort på Stockstugans utbyggnad. Slutligen ska planen mellan de båda byggnaderna fyllas ut. Till detta behövs fyllnads-material. Kan någon tipsa om var vi kan få tag i material för planering av planen, hör då gärna av er till någon i styrelsen.

Vad blev det av toaletten?

Den är inte bortglömd, en dörr till utrymmet är på plats, men för närvarande får vi vänta med att investera tills ekonomin blir stabilare. **Hågade sponsorer är hjärtligt välkomna.**

Enl. uppdrag
Olle

Aktiviteter under sommar och höst.

Strömmadagen med gudstjänst, som vanligt söndag efter midsommar. Vädrets makter var inte speciellt välvilliga den dagen med påföljd att vi fick vara inomhus. Allt gick bra ändå, lokalen blev fullsatt. Några kom för sent, (det blev lite av drop in) då några av tidningarna skrivit fel, Sockenstugan istället för Stockstugan. Flera hade åkt till kyrkan, där Sockenstugan ligger, men där var ju stängt.

Hembygdsgårdens dag den 3 augusti. Som vanligt gick vi ut i tidningarna och talade om att muséet var öppet den dagen med servering och försäljning av hantverk. Man kan väl inte direkt påstå att folk stormade in, men dagen blev i alla fall lyckad.

Lördagarna under hela september hade vi muséet öppet, servering och försäljning. Vi hade också en ganska stor fotoutställning om Fågelbro och Didriksdal från 1895 och fram till 1930-talet. Tyvärr kom inte så många som vi hoppats på.

Stickelsberg, den sista avrättningsplatsen på Värmdö, har vi i höst besökt tillsammans med Saltarö Hembygdsförening.

Släktforskare, från Tyresö-Haninge-gruppen av Stor-Stockholms Genealogiska förening besökte muséet den 21 oktober. Våldigt imponerade av våra samlingar.

Britt-Marie

Minnen från Tranarö

av Kåa Wennberg

Precis då färgen på midsommarstångens löv övergått från grönt till lite lätt gult lämnade jag tillsammans med familjen Strömma, för en månads vistelse på Västkusten. Där, en bit utanför Halmstad satt vi många kvällar i dynerna tillsammans med goda vänner och åt härliga middagar, samtidigt som vi blickade ut över det mäktiga havet och njöt av vågorna som rullade in mot stranden.

En kväll hade några av dessa vänner fått besök av sin far/svärfar vid namn Soldan Ridderstad, född 1923. Vi talades vid och efter ett tag berättade jag att vi bodde vid Strömma. Soldan Ridderstad tittade lite förvånat upp och talade då om att han bott på Tranarö som barn under många somrar. Det var nämligen så att ön hade köpts under tredje kvartalet av 1800-talet av hans mormors far, Johan Vilhelm Smitt och sedan gått i arv under ett par generationer inom släkten. Jag undrade naturligtvis om Soldan hade några minnen att berätta från den här tiden - och visst hade han det !

*

För att få reda på lite historia om Tranarö kan man ta del av Axel Quists bok " En bok om Värmdö skeppslag" och där skriver han inledningsvis om Tranarö:

Namnet skrevs 1544 Tranevich, 1553 Trannare,
1610 Tranerödh.

I 1562 års frälselängd upptages 1 mtl Tranarö i Värmdö socken bland Hans Kyles (död 1583) till Erstavik landbohemman. Det hörde till denna släkt ännu på 1630-talet och kom därefter till Erik Ryning på Lämshaga. Hans änka, Maria Elisabeth Kurtzel (död 1678) gav det till kronan 1674 i ersättning för andra gods. Detta hindrade inte att hemmanet 1675 ingick i Arvid Ivarssons (Natt och Dag) byte med Claes Rålamb på Beatelund, varigenom Ivarsson fick Tranarö mot Karklö i Värmdö socken, men reduktionskollegium resolverade 1678, att Rålamb fortfarande skulle besitta Tranarö. Han överlät det sedan 1683 genom byte till kronan.

Med anledning av detta byte hölls det året syn på hemmanet. Där var då nyss uppfört en stuga med förstuga och torvtak, ej fylld färdig, i äldre liknande stuga med visthuskammare bodde bonden; dessutom fanns en gammal stuga samt tre gamla bodar täckta med granbark. Åkerarealen var 6 tld, och ängen gav 6 lass hö. Hemmanet förmedlades då till 3/4 mtl och förlänades 1684 till assessorn Carl Gustaf Gyllencreutz (död 1720) på livstid. Strax efter 1720 inköptes Tranarö av Daniel von Höpken på Fågelbro och hörde sedan under detta gods till 1830. Dåvarande ägaren, änkefrun Charlotta Lychou skänkte då stället till sin fosterson, nämndemannen Carl Gustaf Lychou och hans barn. Lychou sålde gården 1874 till tingsrestauratören Wassmuth.

Två år senare köps Tranarö av generalkonsul Johan Vilhelm Smitt (1821-1904) och ön stannar sedan i släktens ägo under ett halvt sekel. Denne Smitt hade ett nog så intressant liv. Vid 19 års ålder följde han med ett skolskepp till Sydamerika och arbetade där som bokhållare. Men i Montevideo sålde plötsligt kaptenen sitt fartyg. Smitt var dock företagsam. Nästan samtliga besättningsmän återvände till Sverige men Smitt började istället bedriva handel utmed La Plata-floden. Så småningom grundade han tre grosshandelsfirmor genom vilka han bedrev betydande affärer. En stor del av sin där skapade förmögenhet nedlade han i en estancia (boskapsfarm), vilken han emellertid 1856 sålde till några tyskar. Han återvände till Sverige och placerade sitt kapital i olika industriföretag och deltog i bildandet av Enskilda banken.

Huset som beboddes av Johan Vilhelm Smitt med hustru

År 1864 grundade Smitt tillsammans med Immanuel och Alfred Nobel Nitroglycerin AB, där han under många år var Vd. Åren 1875-1902 var han argentinsk generalkonsul i Sverige. Han donerade stora summor pengar till olika forskningsprojekt och år 1863 hann Smitt även med att ge ut handboken " Skandinaviens förnämsta och giftiga svampar". Han var gift med Eufrosyne Amalia Lundmark. Johan Vilhelm Smitt avled den 8 oktober 1904. Han ansågs åren närmast före sin död vara Sveriges rikaste person.

Änkan Eufrosyne blev nu ägare till Tranarö men redan året därpå skänkte hon ön till sin dotter, Anna Hilda Rudolfina (1873-1959). Hon var gift med ögonläkaren Gustaf Albert Pauli (1864-1936) och dessa båda blev Tranarös nya ägare.

Barnbarnet Soldan Ridderstad minns från sin barndoms somrar i slutet av 1920-talet och en bit in på 1930-talet.

Fiskaren Sven Sundquist bodde med sin syster Anna på Ingarö nere vid stranden mitt emot "kobbarna". Han hade träben samt skägg och mustasch - redan då vita. Rörde sig som en ung man i och ur båtarna. Förmodar att han hade fri bostad i stugan mot att han levererade fisk till Tranarö. Han hade många sumpar för sjön var full med fisk och fångsterna goda. Men han hade dåligt betalt och det var nog ett slitgöra. En släkting från Stockholm, Victor Sundquist kom ut på midsomrarna och spelade dragspel på logen vid dansen. Det var något spännande

med Victor - någonting i minnet säger att han jobbade på slakthuset och det lät ju grymt, härligt och farligt.

På gamla gårdar fanns det förr i tiden vanligtvis ett flertal anställda i hushållet och det var personer som barnen i huset ofta kom på väldigt god fot med och gärna tydde sig till. Så var fallet även för Soldan Ridderstad och han minns vidare:

Albin och Hilda samt naturligtvis Allan, alltid lika vänlig och hjälpsam blev favoriter för mig och min syster. Så vänliga och hur mycket har man inte lärt av dem. Slå med lie, binda kärvar och sätta upp, hässja hö, volma och separera mjöl och kärna smör - bara att montera separatorn! Någon tjur fanns ej på ön så betäckning av kor skedde på Säby gård på Ingarö. Det där med betäckning var naturligtvis ohyggligt spännande och förbjudet för "herrskapsungar" att bevittna. Den förstående Albin tog dock med mig efter lång övertalning. Upp vid 5-tiden på morgonen, gå med kon till färjeläget, dra över färjan och promenera till Säby. Med det spännande som väntade var vägen oändligt lång för en 7-8 åring. Upplevelsen varade ungefär 15 sekunder och som jag minns, upphetsande nog. Albin fick världens utskällning av min mormor när min närvaro på Säby blev känd. Man kunde därefter sällan lita på den jungfru som skvallrat. Numera kallas dom piga, men på min tid sa man jungfru, i alla fall av familjen på Tranarö.

Detta kort är taget från Ingarö och på bilden syns till vänster Paulis hus, i mitten badhuset och till höger inne i vassen skymtar tvättstugan.

Hästar med ladugården bakom. Stallet låg lite till vänster därom.

När man på äldre dagar sätter sig ned och försöker komma ihåg från barndomen så kommer ofta minnena lite vartefter och Soldan Ridderstad bläddrar vidare i hägkomsterna:

En promenadstig gick runt halva Tranarö, delvis anlagd med lite utgrävda trappsteg där det blev brant. Lättgången med andra ord, vilket var meningen för det passade bra till lite korpulenta och lata morföräldrar. Den gick från ladugården till färjeläget, därifrån utmed stranden mot Ingarö, innanför kobbarna och till ångbåtsbryggan och därifrån direkt hem. Vid ovanstående brygga fanns en rund, gul paviljong som en väntsal tills ångbåten kom från Stockholm varje dag och nog hette den Brevik 1.?

Att få sela hästen "Dockan" spänna för den 2-hjuliga vagnen och hämta post och paket - vilken lycka!

Strömma fick så småningom postkontor och man fick hämta sin post själv. Jag paddlade gärna och hämtade eftersom jag ju ville bli lika stark som min fyra år äldre bror.

Min favorit på Tranarö var nog i alla fall Ivar Moberg, en tystlåten finländare med händer som kunde det mesta. Han tillverkade motordelar i Tranarös gamla smedja, det gick fortare än att vänta på fabriksleverans! Han byggde fina musikinstrument, möbler med underbart vackra intarsiadetaljer.

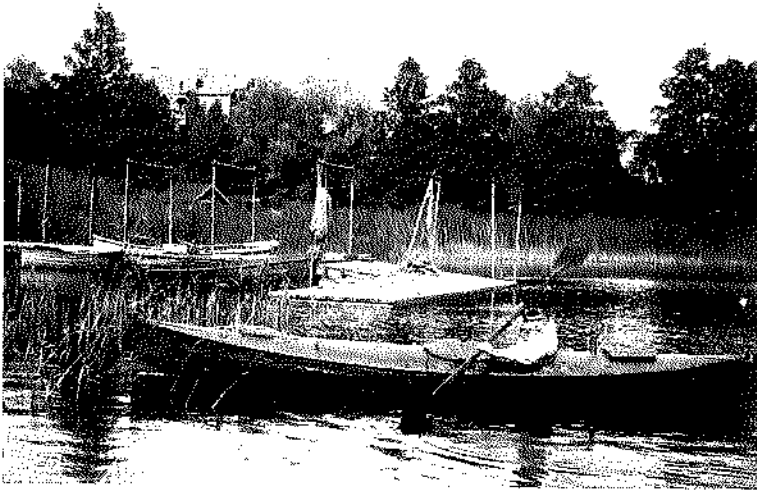
*Han gjorde även ett par åror där man
rodde med ansiktet i färdriktningen, vilket var
en märklig känsla för en van roddare.
Ock så inte minst byggde han mig en
ångmaskin. Moberg blev nog min första
stora idol. När Tranarö såldes öppnade
han en cykelverkstad på Karlavägen och
verkade de sista åren av sitt liv med
smideriundervisning på en ungdomsgård i
Vällingby.*

Herrskapet Anna och Albert Pauli bodde i Djursholm då de inte vistades ute på Tranarö. De hade nämligen år 1906 låtit uppföra en ståtlig tegelbyggnad med tre våningar under säteritak som fick namnet "Villa Pauli". Arkitekten var Ragnar Östberg, som senare skulle bli vida berömd för sitt mästerverk "Stockholms Stadshus". Konstnären Georg Pauli, halvbror till Albert Pauli, fick sedan i uppdrag att göra en gigantisk freskomålning i stora salongen. Den fick namnet "Åldrar och Årstider" och föreställer familjen Pauli under de fyra årstiderna. På "Hösten" ser man Anna och Albert med de fem barnen på trappan till sommarvillan på Tranarö.

(Se bilden på omslaget)

Herrskapet Pauli och Albert med sin ständiga cigarr.

I kanoten syns Gösta Pauli - en av de fem barnen.

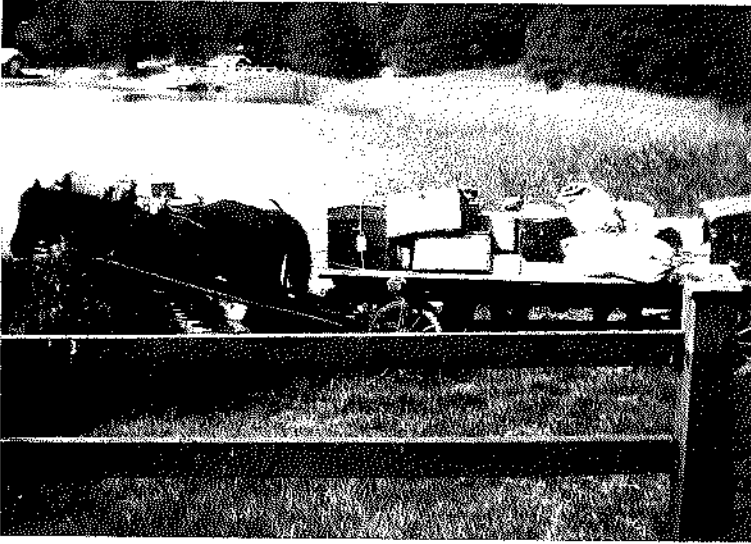

Badhuset med både herr- och damrum och bakom planket bassäng.

Anna Pauli i motorbåten, troligen på väg ut till Nämndö.

*Ett flyttlass som lämnar Tranarö, kanske bara efter sommaren
eller kanske för alltid.*

*

Avslutningsvis ett stort och varmt tack till Soldan Ridderstad för härliga barndomsminnen och för de härliga fotografierna tackar författaren Mona Dahlberg som idag bor i Paulis hus tillsammans med sin familj samt ytterligare två familjer.

Rapport från ungdomarnas årliga kräftskiva.

Så var det dags igen.... årets kräftskiva på hembygdstomten i Strömma. Skulle man ta gummi-stövlarna eller ej i år ?

Sena som vanligt kommer vi på två hjul in på området en hel timme försent. Hade vi tur så skulle vi komma precis lagom till middagen och slippa lekarna !

Men nej då . Där stod Marianne Öhman, precis hemkommen från en sommar på Barnens Ö, med lekpärmen i högsta hugg. Det var bara att ta plats i laget med Sara Backlund som lagledare och hänga med.

I första deltävlingen skulle alla i lagen på tid rangordna sig i ålder och ställa sina högerskor i storleksordning. Stoj och stim och 60 personer med gräsfläckar på fötterna blev resultatet.

Gren 2 var en rockringstävling. Samma 60 personer som står och rockar för fullt ute på ängen med högsta musik på. Har inte skrattat så mycket på länge. Så fort ringen nådde marken, var man ute och fick sätta sig ned. Till slut var det bara en okänd tjej och Ove Hedlund (!?) kvar. Tjejen vann !!

Efter ytterligare lekar var det till slut dags för middagen. Fullt med folk, nubbe och sånger under presenningen. Precis som vanligt. Att göra sig hörd var lika omöjligt som tidigare år.

Slutligen kan man konstatera två saker:

1. Vi har blivit äldre och mer städade under åren (kan Ni tänka Er!).
2. Skvallerboken borde låsas in så ingen kommer åt den.

Tack alla i "Strömmagänget" för en välorganiserad fest !

Ulrika Palmén.

STORT TACK

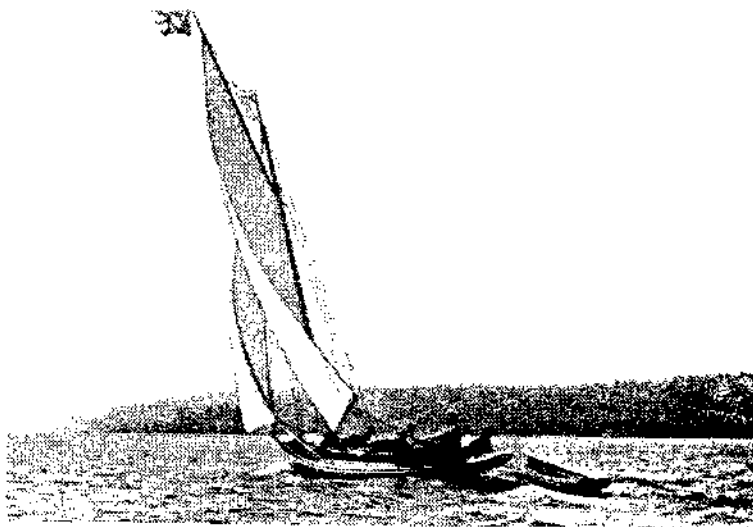
till Ingrid Regnell i Älta som skänkt en "jolle" i vilken hon som barn rott omkring.

Jollen är byggd 1897 på Finnboda varv samtidigt med skärgårdskryssaren "Afrodite", som förstördes då Gröna Lund brann 1935. Gnistor från branden antände båtar som var upplagda strax intill.

Byggherre till båda båtarna var den kände båt-konstruktören Hugo Schubert.

Uppgifterna kommer från Sjöhistoriska Muséet hämtat ur Svensk Segelsport under 1890-talet.

Den lite otydliga bilden föreställer Afrodite med "vår" jolle efter. Ur KSSS 1898.

Då vi hade poststation i Strömma.

I februari 1892 ansåg man i Strömma och Fågelbro att behovet av egen poststation var stort. Man ansökte därför hos Kungliga Generalpoststyrelsen att få öppna en poststation vid Strömma Bro. Eftersom det fanns en affärslokal invid bron, fann man lämpligt att även ha poststation där. "Handelsidkerskan" vid den här tiden hette Anna Ryno. Hon blev den första föreståndaren vid Fogelbro poststation som den hette ända fram till 1948 då den bytte namn till Strömma. Hon hade 75:- i månaden. Hon skulle också föra posten till Gustavsberg tre gånger i veckan under vintermånaderna mot en ersättning av 50:-.

Varje gång affären bytte ägare blev det också ny postföreståndare.

Anna Ryno	1892 - 1895
Frans J. Rystedt	1895 - 1897
J.A. Nolkrantz	1898 - 1917
Knut O. Johansson	1917 1922
J.A. Nolkrantz	1922 - 1929
Sten E. Nolkrantz	1929 - 1932
Gustav A. Sandström	1932 - 1951
Lilian M. Eriksson	1951 - 1952
Karin S.M. Lindmark	1952 - 1958

Nu flyttade postkontoret från affären till ett litet rum i garaget hos Sunessons Elektriska.

Fru Anna V.I. Sunesson var poststationsföreståndare från 1958 fram till den 30 april 1969 då poststationen drogs in.

Britt-Marie

Dyrtidshushållning i allmänhet.

Recepten från mormors tid komma till heders.

En allmän klagan höres: "Huru skall det gå ? Vem kunde tro att vi skulle uppleva något sådant ! Brist på mjöl, kött, gryn, lantbruksprodukter, gödningsämnen, bränsle..... kort på allting t.o.m. på en fattig kopp kaffe.....".

Ja, så kan man läsa i en kokbok som kom ut 1915 mitt under brinnande världskrig.

Boken heter "Hemmet och dyrtiden" och författaren hette Lotten V. Lagerström. Kokboken ger många goda råd om hur man i hushållet lär sig ta vara på allt.

Vi som inte var med om första världskriget, märker nog att skillnaden inte var så stor när det gällde hushållningen under andra världskriget. Det var ju även då brist på det mesta och den här kokboken användes säkert flitigt även då.

Det där med den efterlängtrade kaffetåren. Hur klarade man sig utan kaffe ? Man klarade sig inte, man hittade på något annat istället. Något som man kallade "Krigskaffe". Detta beredes av vetekli med tillsats av sirap. 1 kopp sirap till 6 koppar kli. Först lägges kliet på en plåtpanna och sirapen hälls över varefter det hela rostat i ugnen. Då det är färdigt, liknar det i påfallande grad rostat, malet kaffe. Om man blandar detta surrogat med nybränt kaffe fås en härlig arom. Priset på det hela blir naturligtvis avsevärt billigare än enbart kaffe.

Hemmets egna livsmedelsproduktion.

I tider av knapp tillgång på livsmedel är det ej tillfyllest med även den mest omtänksamma sparsamhet, utan det blir också en bjudande nödvändighet att i största möjliga mån öka livsmedelsproduktionen. I de flesta fall kan varje på landet bosatt familj frambringa icke så ringa kvantiteter av för hushållet värdefulla produkter, om den jord, som disponeras, utnyttjas i största möjliga utsträckning. Även den som inte har någon nämnvärd jord att odla, kan dock under åtminstone den varma årstiden genom hållandet av smärre husdjur skaffa sig ett tillskott av livsmedel. Vi tänka härvidlag särskilt på hållande av sådana husdjur som höns, duvor, kaniner, getter och svin. Det är icke endast jordbrukare och trädgårdsodlare, som böra lägga an på uppfödandet av dessa husdjur, utan även sådana familjer som endast äga en obetydlig täppa eller t.o.m. alldeles sakna någon odlingsbar jord kunna uppnå gott resultat. Detta är särskilt fallet med *kaninskötsein*, vilken kan drivas av snart sagt varje familj på landet. Kaninerna leva av alla slags växter, gräs, löv, rötter o.s.v. ävensom en del köksavfall. Den som ej har egen täppa kan säkerligen få insamla åtminstone löv eller ogräs från närboende grannars marker. På potatis eller rotfruktslanden uppväxer alltid en mängd ogräs som bör bortrensas. Kan nu ägaren få sina fält rensade från ogräs, skall han säkerligen lämna detta som ersättning för uppsamlarens besvär.

Kaninerna förökar sig hastigt och växa fort. Efter ett par avelsdjur kan årligen erhållas 40 st. kaniner, som gödda lämna sammanlagt icke mindre än 100 -125 kg kött.

I näringsvärde står kaninkött emellan oxkött och kalvkött.

Kaninerna böra ej få springa fritt omkring, enär de då göra skada på planteringarna, utan man bör anordna ändamålsenliga stallar. Huru dessa böra inrättas och huru kaninskötseln för övrigt skall bedrivas, lämna specialiteten på området fullständiga upplysningar.

Även genom *trädgårdsodling* kan den om-
tänksamma husmodern skaffa ett välbehöfligt och
välkommet tillskott av livsmedel. Den som ej förfogar
över egen trädgård, bör söka erhålla en koloniträdgård.
Dylika inrättas nu vid de flesta städer och kunna icke
högt nog värderas. Önskligt vore, att de kunde anordnas
i långt större utsträckning än som sker. Även gräsmattor
eller rabatter, som hittills använts för prydnadsändamål,
böra nu begagnas för odling av matnyttiga växter. Varje
tum odlingsbar mark måste utnyttjas. I all synnerhet bör
man odla mycket potatis. Den lämnar riklig avkastning
och är därtill både närande och hållbar. Man bör även
odla mycket kålrötter, morötter, rödbetor, spenat, bönor,
ärtor, kål, rabarber, lök samt jordgubbar, bärbuskar och
frukt-träd. För dessa växters odling hänvisas till special-
arbeten på området.

Askstekt potatis.

Oskalad potatis borstas ren från jord och lägges i het
aska. Då den kännes mjuk uttages den och serveras
varm. Skalas ej utan skäres itu, varefter innehållet
utkramas.

Råstuvad potatis.

Då potatisen blivit gammal och mindre god, kan den göras smakligare på följande sätt.

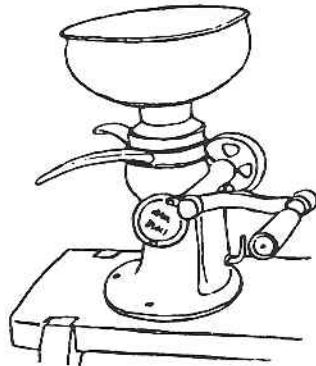
Råskalad potatis skäres i skivor eller tärningar, sköljes och nedlägges i en kastrull, vari man uppkokat mjölk med något smör eller flottyr, mjöl och finhackad lök. Alltsammans får koka tills såsen blivit lagom tjock och potatisen tillräckligt mjuk. Salt, timjan eller persilja och en liten smula socker tillsättes.

Britt-Marie

*****

Efterlysning.

Var finns Du som kanske har en separator i Dina gömmor? Vill Du sälja den, hör av Dig till Berit på tel.571 40883

Separator